

ที่ สศ ๐๐๐๑/๒๗๒

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๑๒๘ อาคารพญาไทพลาซ่า ชั้น ๒๗ เขตราชเทวี กทม. ๑๐๔๐๐

๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เรียน นายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ นร ๑๑๑๗/๑๖๓๗ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางจัดการธุรกิจการค้าประเวณี

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ส่งความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เกี่ยวกับการดำเนินนโยบายหอยบนดินของรัฐบาลไปเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีมติ เมื่อคราวประชุมวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ให้นำเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางจัดการธุรกิจโสเภณี ดังนี้

๑. รัฐไม่ควรอนุญาตให้มีการค้าประเวณีถูกต้องตามกฎหมาย และไม่สนับสนุนธุรกิจใดๆ ที่เอื้อต่อการค้าประเวณี แต่อย่างไรก็ตามการค้าประเวณีเป็นธุรกิจที่มีปรากฏในสังคมมาช้านาน การจะแก้ไขปัญหาหรือจัดการให้หมดสิ้นคงเป็นไปได้ยาก จึงควรหาแนวทางจัดการที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยใช้มาตรการเชิงโครงสร้าง มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคม และการรณรงค์ปลูกฝังศีลธรรมและค่านิยมทางเพศ การรักศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ไม่ละเมิดสิทธิความเป็นสามัญรยาของคนในสังคม
๒. แนวทางจัดการปัญหาการค้าประเวณี ควรดำเนินการอย่างผสมผสานระหว่างมาตรการเชิงโครงสร้าง มาตรการทางกฎหมาย และมาตรการทางสังคม โดยดำเนินมาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางสังคมด้วยความละเอียดอ่อนแตกต่างกันในการแก้ไขปัญหา เพื่อให้สามารถเข้าถึงแต่ละกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

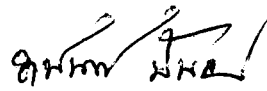
อนึ่ง สภาที่ปรึกษาฯ ได้ตั้งข้อสังเกตท้ายความเห็นและข้อเสนอแนะข้างต้น โดยหากไม่สามารถแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีได้อย่างเด็ดขาดแล้ว รัฐควรจะผ่อนปรนให้อาชีพโสเภณีเป็นอาชีพอิสระอาชีพหนึ่ง โดยจำกัดไว้เฉพาะหญิงที่มีอายุตั้งแต่ ๒๑ ปีบริบูรณ์ และกระทำด้วยความสมัครใจ และรัฐควรเพิ่มบทลงโทษอย่างรุนแรงมากขึ้น พร้อมทั้ง

/นำมาตรการ..

นำมาตรการการลงโทษทางสังคมมาบังคับใช้กับผู้ที่ทำให้ผิดต่อผู้ไม่สมัครใจและมีอายุต่ำกว่า ๒๑ ปีบริบูรณ์
(รายละเอียดปรากฏตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากผลการพิจารณาเป็นประการใด ขอให้โปรดแจ้งให้ทราบ
ในโอกาสแรกด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนันต์ ปิ่นยารชุน)

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางจัดการธุรกิจการค้าประเวณี ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สาเหตุส่วนใหญ่ของผู้ที่เข้าสู่อาชีพการค้าประเวณีมีทั้งความสมัครใจและไม่สมัครใจ มีปัจจัยผลักดันและต้นเหตุของปัญหาจากความไม่เพียงพอของรายได้ในครอบครัว ความสัมพันธ์ที่ไม่มั่นคงของครอบครัว แรงบีบบังคับจากความคาดหวังของคนในครอบครัว การถูกบังคับล่อลวงหรือการติดต่อสัมพันธ์กับกลุ่มหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในแวดวงอาชีพโสเภณี แรงจูงใจที่ต้องการเงินเพื่อพึ่งพาตนเองและแบ่งเบาภาระครอบครัว รวมถึงปัญหาจากการมีค่านิยมที่ผิดคั่งนั้น วิธีการแก้ไข ควบคุม ป้องกันและปราบปรามผู้ค้าประเวณีแต่ละกลุ่มจึงควรมีมาตรการที่แตกต่างกัน

ข้อมูลประมาณการหญิงบริการทางเพศตามสถานประกอบการต่างๆ รวม 29 ประเภท ในปี พ.ศ.2539 โดย ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร พบว่ามีหญิงบริการทางเพศประมาณกว่า 200,000 ราย โดยอยู่ตามสถานบริการต่างๆ สูงสุด 5 อันดับแรกคือ ร้านหรือสวนอาหาร อาบอบนวด คาเฟ่ คาราโอเกะ และนวดแผนโบราณ ตามลำดับ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มถึง 100,938 ล้านบาท โดยจำนวนสถานบริการและปริมาณโสเภณีเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ จากการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ.2541 - 2546 มีอัตราการขายตัวเฉลี่ยร้อยละ 9 ต่อปี และยังพบอีกว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบที่ซับซ้อนมากขึ้น เช่น รูปแบบการค้าประเวณีเด็กจากถูกบังคับ ล่อลวงเป็นขบวนการค้าโดยสมัครใจมากขึ้น

การค้าประเวณีจึงเป็นปัญหาที่แก้ไขให้หมดไปได้ยาก ในปัจจุบันสังคมไทยถือว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องผิดกฎหมายและหลักศีลธรรมของคนในชาติ อีกทั้งก่อให้เกิดผลเสียต่อผู้ประกอบการอาชีพค้าประเวณีและสังคมไทยโดยรวมมากกว่าผลดี ต้องควบคุม ป้องกัน และปราบปราม เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาตามมา ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาที่ผ่านมายังไม่บรรลุผลอย่างแท้จริง เนื่องจากยังมีสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในสังคมกับการบังคับใช้ของกฎหมาย ดังนั้นแนวทางการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีจึงจำเป็นต้องมีความสอดคล้องทั้งทางสังคมและกฎหมาย โดยอาศัยมาตรการ กลไกทั้งทางกฎหมายและทางสังคมควบคู่กันไป

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้พิจารณาแล้วมีความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการจัดการธุรกิจการค้าประเวณี ดังนี้

รัฐไม่ควรอนุญาตให้มีการค้าประเวณีถูกต้องตามกฎหมาย และไม่สนับสนุนธุรกิจใดๆ ที่เอื้อต่อการค้าประเวณี แต่อย่างไรก็ตามการค้าประเวณีเป็นธุรกิจที่มีปรากฏในสังคมมาช้านาน การที่จะแก้ไขปัญหาระยะยาวให้หมดสิ้นคงเป็นไปได้ยาก จึงควรรหาแนวทางจัดการที่เหมาะสม เพื่อแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยใช้มาตรการเชิงโครงสร้าง มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคม และการณรงค์ปลูกฝังศีลธรรมและค่านิยมทางเพศ การรักศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ไม่ละเมิดสิทธิความเป็นสามีภรรยาของคนในสังคม

การจัดการปัญหาการค้าประเวณีตามแนวทางดังกล่าว ควรดำเนินการอย่างผสมผสานระหว่างมาตรการเชิงโครงสร้าง มาตรการทางกฎหมาย และมาตรการทางสังคม โดยมาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางสังคมมีความละเอียดอ่อนที่แตกต่างกันสามารถนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาให้เกิดความเหมาะสมและสามารถเข้าถึงแต่ละกลุ่มปัญหา ได้ดังนี้

1. มาตรการเชิงโครงสร้าง

- 1.1 กำหนดเป็นนโยบายระดับชาติและดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง โดยบูรณาการโครงการ/แผนงาน วิธีการทำงานของกระทรวงด้านสังคมเพื่อเสริมความเข้มแข็งด้านปฏิบัติการ วางรูปแบบกลไกการทำงาน กระบวนการมีส่วนร่วม และวิธีดำเนินการจัดระเบียบสังคมที่อยู่ในและนอกรอบของกฎหมายทั้งระบบ
- 1.2 ปรับโครงสร้างความผิดมูลฐานตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยดำเนินการต่อบุคคลที่ประกอบธุรกิจการค้าประเวณีผู้หญิงที่ไม่สมัครใจ เด็ก และเยาวชน และเพิ่มความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์เป็นอีกหนึ่งความผิดมูลฐานตามมาตรา 3 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542
- 1.3 ปรับปรุงองค์ประกอบและแนวทางการทำงานของคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ก.ค.อ.) และคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด (ก.ค.อ.จังหวัด) ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 โดยให้ภาคประชาสังคมเข้าไปมีส่วนร่วมในคณะกรรมการชุดดังกล่าว
- 1.4 ปรับการวางแผนงบประมาณด้านการควบคุม ป้องกันโรคทางเพศ การดูแลคุ้มครองสุขภาพให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย และให้จัดสรรงบประมาณเรื่องการป้องกันโรคเอดส์ (AIDS) การแพร่กระจายของเชื้อ HIV อย่างเพียงพอในแต่ละกลุ่ม

2. แนวทางการแก้ไขปัญหของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้มาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางสังคม

2.1 กลุ่มผู้หญิงที่ไม่สมัครใจ เด็ก และเยาวชน

มาตรการทางกฎหมาย

- 1) ควรนำกฎหมายป้องกันและการปราบปรามการฟอกเงินมาบังคับใช้อย่างเคร่งครัดกับผู้ที่กระทำความผิดการค้าประเวณี ผู้ที่ดำเนินธุรกิจการค้าประเวณี ตัวการ และผู้สนับสนุน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีผู้หญิงที่ไม่สมัครใจ เด็ก และเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นผู้เป็นธุระจัดหา ผู้เป็นเจ้าของกิจการ ผู้จัดการ หรือผู้ดูแลสถานบริการ เจ้าสำนัก โรงแรม เอเยนต์ แมงคา บรรดาพ่อเล้าแม่เล้า ผู้ใช้ยาใบเล้งเหล้า ล่อลวง ขบวนการตกเขียว และบุคคลที่มีพฤติกรรมกคชช บุคคลผู้หญิงที่ไม่สมัครใจ เด็ก และเยาวชน รวมถึงผู้ใช้บริการทางเพศ
- 2) ควบคุมเข้มงวดกวดขันผู้ที่ทำการ โฆษณา ชักชวนให้เกิดการค้าประเวณีเด็ก การเผยแพร่ภาพเปลือยกาย ภาพลามกอนาจารของเด็กผ่านสื่อต่างๆ ด้วงจร และควบคุมป้องกันมิให้มีการโฆษณารับสมัคร ชักชวนเข้าทำงานในสถานที่ที่มีธุรกิจเสี่ยงหรือเชื่อมโยงไปสู่การค้าประเวณีอย่างเด็ดขาด
- 3) ระดมกวาดล้างสื่อหรือวัตถุอันเป็นสิ่งลามกอนาจารให้หมดไปจากสังคม

มาตรการทางสังคม

- 4) รัฐต้องให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาทั้งระบบ โดยให้เน้นศีลธรรม และคุณธรรม เพื่อสร้างค่านิยม จิตสำนึกที่ถูกต้องและมั่นคง ขึ้นในสังคมไทยในทุกระดับการศึกษา

- 5) สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว ส่งเสริมบทบาทเครือข่ายครอบครัวอบอุ่น เข้มแข็ง และเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันทางศาสนา เพื่อเป็นเกราะป้องกันความอ่อนแอให้กับสังคมโดยรวม
- 6) ส่งเสริม สนับสนุนบทบาทเครือข่ายองค์กรประชาสังคมด้านเด็ก เยาวชน และสตรี ให้มีความเข้มแข็งในการสร้างเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ด้านสันติภาพและการบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ป้องกันมิให้เด็ก เยาวชน และสตรีหลงเข้าสู่วงจรการค้าประเวณีได้
- 7) จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอสำหรับการสนับสนุนมาตรการป้องกัน แก้ไขปัญหา และฟื้นฟูสภาพจิตใจและอารมณ์ โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งถูกล่อลวงไปค้าประเวณีให้มีโอกาสกลับคืนสู่สังคมได้ตามปกติ

2.2 กลุ่มผู้สมัครใจประกอบอาชีพโสเภณี ที่มีสาเหตุจากการมีค่านิยมที่ผิดทั้งทางสังคมและเศรษฐกิจ รวมถึงสาเหตุจากสภาพบีบคั้นทางครอบครัว

มาตรการทางกฎหมาย

- 1) ควรมีบทบัญญัติกฎหมายเอาผิดกับผู้ใช้บริการทางเพศ
- 2) ให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปในลักษณะการปราม ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ตกเป็นเหยื่อ จากเหตุการณ์ใช้ความรุนแรง รวมถึงการผลักดันให้ออกจากวงจรการค้าประเวณี และการสกัดกั้นผู้หลงผิดรายใหม่
- 3) ให้มีการคุ้มครองสุขภาพ โดยกำหนดให้ทำการตรวจร่างกาย และการป้องกันโรคติดต่อทางเพศ โดยเฉพาะ โรคเอดส์ (AIDS) และสนับสนุนงบประมาณเรื่องถุงยางอนามัย ในกลุ่มผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อ HIV อย่างทั่วถึง

มาตรการทางสังคม

- 4) ตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาผู้ประกอบอาชีพพนักงานบริการ โสเภณีโดยสมัครใจ เพื่อฟื้นฟูสภาพจิตใจ ร่างกายและอารมณ์ และเตรียมการก่อนออกจากอาชีพ โดยครอบคลุมถึงเรื่องจัดระบบการวางแผนชีวิต แผนการใช้จ่าย การออม การลงทุน แหล่งสนับสนุนทุน แผนการเปลี่ยนอาชีพ การจัดหางาน การประกันการมีงานทำ การเข้าถึงบริการทางการเงิน และหลักในการดำเนินชีวิตใหม่
- 5) ให้ความรู้ทางวิชาการ ด้านการช่วยเหลือ การดูแลรักษาตนเอง การป้องกันโรคภัย แนะนำแนวทางหรือแหล่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้กับพนักงานบริการ โสเภณี โดยสมัครใจ และเตือนให้ตระหนักในโทษภัยจากการประกอบอาชีพค้าประเวณี
- 6) สนับสนุนด้านการเงิน เงินทุนเพื่อประกอบการ หรือให้ความช่วยเหลือด้านการศึกษา เพื่อขยายโอกาสทางเลือกทางเศรษฐกิจในการไปประกอบอาชีพอื่น
- 7) รณรงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมควบคู่ไปกับดำเนินกระบวนการส่งเสริมอาชีพ และสร้างโอกาสให้เปลี่ยนไปประกอบอาชีพที่สังคมยอมรับ มีกระบวนการเฝ้าระวังในระบบการศึกษาและองค์กรต่างๆ กีดกันและป้องกันมิให้มึนในสังคมเข้าไปข้องเกี่ยวกับอาชีพค้าประเวณี โดยสมัครใจ พร้อมทั้งแสดงจุดยืนที่ชัดเจนของสังคมในการไม่ยอมรับการประกอบอาชีพค้าประเวณี

- 8) ควรให้สถาบันต่างๆ เช่น สถาบันการเมือง สถาบันการศึกษา สถาบันสื่อมวลชน สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา และองค์กรเอกชนต่างๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไข ปัญหาอย่างเป็นระบบ มีทิศทางเดียวกัน เพื่อเป็นแกนกลางประสานการทำงาน เจริญบูรณาการให้กับทุกภาคส่วนในสังคม
- 9) ให้ความรู้เรื่องสิทธิ การส่งเสริมคุณค่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การป้องกันการละเมิด สิทธิของตนมิให้ถูกใช้เป็นเพียงเครื่องมือบำบัดความต้องการทางเพศ
- 10) สนับสนุนให้ผู้ประกอบอาชีพโสเภณีโดยสมัครใจ ได้รวมกลุ่มแสดงความคิดเห็น ในการแก้ไข หรือสะท้อนปัญหาของตนเอง และร่วมแก้ไขปัญหาค้าประเวณีใน สังคมกับภาครัฐ ภาคประชาชนอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายร่วมกันที่จะลดและ เลิกอาชีพการค้าประเวณีให้ได้ในที่สุด

2.3 กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจสถานบริการ

มาตรการทางกฎหมาย

- 1) บัญญัติกฎหมายกำหนดพื้นที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (Zoning) ตรวจสอบควบคุม และเข้มงวดในการจัดระเบียบสถานบริการ การปฏิบัติตามข้อบังคับหรือข้อกำหนด เกี่ยวกับสถานที่ที่จะอนุญาตให้มีการจัดตั้งสถานบริการอย่างจริงจัง เช่น ระยะห่าง จากสถานศึกษา หรือศาสนสถาน เป็นต้น เพื่อให้สถานบริการดำเนินกิจการอย่างถูกต้อง ตามประเภทที่ขออนุญาตหรือที่แจ้งการจัดตั้งไว้ เคารงครัดในระเบียบการเข้ารับบริการ และเปิดปิดสถานบริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนด
- 2) ห้ามทำการโฆษณา ชักชวนให้มาประกอบอาชีพที่ล่อแหลมต่อการค้าประเวณี เช่น ประกาศรับสมัครพนักงานบริการที่เป็นการแอบแฝง ประกาศหาคู่หรือเพื่อนทาง อินเทอร์เน็ตหรือทางหน้าหนังสือพิมพ์ เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันต้องทำการตรวจสอบ การดำเนินธุรกิจหรือการทำธุรกรรมที่ไม่เป็นผลดีต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน พร้อมทั้งมีบทลงโทษที่เข้มงวดหากมีการฝ่าฝืน
- 3) บังคับใช้กฎหมาย และบทลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายการปราบปราม การค้าโสเภณี โดยเฉพาะผู้หญิงที่ไม่สมัครใจ เด็ก และเยาวชน และกฎหมายป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงินกับธุรกิจสถานบริการ หรือผู้ที่มีพฤติกรรมหรือเป็นตัวการ ให้เกิดการการค้าประเวณี ไม่ว่าจะเป็นผู้เป็นธุระจัดหาเกี่ยวกับการค้าประเวณี ผู้เป็นเจ้าของกิจการ ผู้จัดการ หรือผู้ดูแลสถานบริการ เจ้าสำนัก โรงแรม ผู้ใช้บริการ เอเจนต์ แมงดา บรรดาพ่อเล้าแม่เล้า ผู้ใช้ญาบาลเหี้ยม ล่อลวง ผู้อาศัยสถานบริการ กระทำการค้าประเวณี และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวด
- 4) บังคับให้ผู้ประกอบการสถานบริการปฏิบัติต่อพนักงานบริการตามกฎหมายสถาน บริการ

2.4 กลุ่มขบวนการธุรกิจค้ำมนุษย์

มาตรการทางกฎหมาย

- 1) บัญญัติกฎหมายความผิดการค้ามนุษย์ พร้อมกับกำหนดบทลงโทษอย่างรุนแรงกับผู้เข้าไปมีส่วนร่วมในขบวนการธุรกิจค้ำมนุษย์ และเพิ่มเป็นองค์ประกอบความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542
- 2) ลงโทษเพิ่มเติมตามประมวลกฎหมายอาญาในส่วนของความผิดที่เกี่ยวกับความสุขของประชาชน ความผิดฐานอั้งยี่ ช่องโจร
- 3) ให้การคุ้มครองและป้องกันการฆ่าตัดตอนจากการดำเนินคดีกับผู้ต้องหา รวมถึงให้การคุ้มครองทางกฎหมายและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินกับผู้ตกเป็นเหยื่อพยาน ตลอดจนให้รางวัลกับผู้ชี้เบาะแส
- 5) ระดมกวาดล้างธุรกิจสถานบริการที่เกี่ยวข้องกับขบวนการค้ำมนุษย์ หรือมีการนำโสเภณีชาวต่างชาติมาเป็นสิ่งจูงใจ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความต้องการการใช้บริการทางเพศ

มาตรการทางสังคม

- 4) รัฐจำเป็นต้องมีเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ เพื่อใช้เป็นกลไกในการปราบปรามขบวนการที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี การค้ามนุษย์ข้ามชาติ มีระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัย มีการประสานความร่วมมือจากองค์กรเครือข่ายต่างๆ อย่างเป็นสากล มีความพร้อมด้านเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสาร สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และต้องอาศัยอำนาจทางสังคมเข้าไปร่วมแก้ไขปัญหา
- 5) สร้างวัฒนธรรมการไม่ยอมรับนับถือบุคคลที่เข้าไปมีส่วนกับการค้ามนุษย์ และตัดสิทธิทางการเมืองของบุคคลที่พิสูจน์ได้ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับขบวนการค้ำมนุษย์

2.5 กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ

มาตรการทางกฎหมาย

- 1) เข้มงวด กวดขันเจ้าหน้าที่ให้ตรวจตราสถานบริการ พร้อมทั้งลงโทษผู้ที่ละเว้นเพิกเฉยพฤติกรรมมิชอบต่อหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างเข้มงวด
- 2) เสริมสร้างความรู้ทางกฎหมาย ความเข้าใจในแนวทางการทำงานแบบมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย และยึดแนวทางการปฏิบัติในรูปแบบการเชื่อมโยงการทำงานในลักษณะเครือข่ายทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับสากลที่ตรงกัน ในเรื่องการกระทำความผิดให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งในของภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรสาธารณประโยชน์
- 3) ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย และวางระบบการให้ความช่วยเหลือฉุกเฉินแก่ผู้ตกเป็นเหยื่อ โดยเฉพาะหญิง เด็กและเยาวชนที่เป็นผู้เสียหายจากอาชญากรรมค้ำมนุษย์ข้ามชาติ หรือผู้ประกอบอาชีพโสเภณีที่กลับใจ และเป็นผู้ที่ให้ความร่วมมือกับทางราชการ
- 4) จัดรวบรวมข้อมูล และวางระบบบริหารจัดการสารสนเทศเพื่อประกอบการดำเนินการตามมาตรการต่างๆ อย่างเป็นระบบ รวมถึงการติดตามความเคลื่อนไหวของขบวนการค้ำมนุษย์อย่างต่อเนื่อง

ข้อสังเกตท้ายความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ

อนึ่ง หากรัฐไม่สามารถแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีได้อย่างเด็ดขาดแล้ว ควรที่จะผ่อนปรนให้อาชีพโสเภณีเป็นอาชีพอิสระอาชีพหนึ่ง โดยจำกัดไว้เฉพาะหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปีบริบูรณ์ และกระทำด้วยความสมัครใจ และรัฐควรเพิ่มบทลงโทษอย่างรุนแรงมากขึ้น พร้อมทั้งนำมาตรการการลงโทษทางสังคมมาบังคับใช้กับผู้กระทำความผิดต่อผู้ไม่สมัครใจและอายุต่ำกว่า 21 ปี
